BIBLIOTECA CENTRALA a „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

Anul LXXXVI — Sibiu 27 Februarie 1938 — Nr. 9

Telegraful Roman

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna

APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul: Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Preoțimea în nouile împrejurări

Joi, în 24 Februarie, s'a votat aproape cu unanimitate noua Constituție a României, edictată de M. S. Regele Carol II în 20 Februarie. Prin ea viața publică și de Stat își primește o nouă așezare și îndrumare, un nou cadru legal care nădăjduim să vindece o seamă de rele cari crescuseră prea mult într'un regim dominat de spiritul de divizare politică.

Căci noua Constituție s'a născut din dorința de-a despoliticianiza viața de Stat și această voință străbate ca un fir roșu prin tot cuprinsul ei. Și care Român cu durere de viitorul Țării și al neamului nu dorește să vadă odată dispărând desbinările lăuntrice, cu tot cortegiul lor de vrajbă și de lupte care ne irosesc zadarnic puterile; care Român n'ar vrea să vadă întreg neamul muncind în unire și solidaritate masivă spre ridicarea Țării, spre întărirea proprie, pentru a scrie o pagină onorabilă în istoria universală?

Unire, muncă, cinste, iată virtuțile cari trebuesc impuse în viața noastră națională, în opoziție cu viciile contrare cari erau prea adeseori favorizate de partidele politice.

Măsurile de despoliticianizare vizează, atât prin Constituție cât și pintr'un recent Decret-lege, și pe membrii clerului. Înțelese cum trebue de preoțime — ca și de organele de Stat — aceste măsuri pot avea efecte binefăcătoare. Ele, desigur, că n'au să fie înțelese ca oprind pe preoți de-a avea opinii sociale și principii privitoare la buna organizare a Statului și la justa orientare a spiritului public. Căci astfel de principii se cuprind și derivă din Evanghelie, iar Evanghelia nu poate fi legată, nici înțeleasă numai ca rugăciune sau ca rit. Ea cuprinde sfaturi pentru oameni *cum* să se compoarte în viață pentru a *face* voia Tatălui. Preoțimea nu are să interpreteze deci măsurile cele nouă ca o scoatere a ei din viața publică, în care prezența ei este totdeauna necesară pentru luminatele sfaturi și îndemnuri ce le poate da, fiind de cel mai mare folos statului în aspirațiile sale spre progres, spre ordine, spre consolidare. Virtuțile sociale creștine pe cari le propovedueste preoțimea nu pot fi socotite primejdioase și subversive niciodată de un Stat care ține la principiile de temelie ale Statelor cari vreau să trăiască și să se întărească, asigurând în acelaș timp și cetățenilor o cât mai mare dreptate și bunăstare.

Să nu creadă preoțimea că acum ea nu mai are voie să se intereseze de viața oficială și publică a comunei, de îndrumarea credincioșilor în ce privește laturea cetățenească a vieții lor; să nu creadă că ea are să se retragă acum în umbra paracliselor, singurul loc unde și-ar putea deschide glasul și aceasta numai pentru a cânta ectenii și a ceti molitve. Mai mult ca oricând, astăzi e necesară din partea preotului o activitate de îndrumare a credincioșilor în senzul bun, pentru a-i face cetățeni devotați Țării și autorităților constituite, Români buni și oameni de muncă, de cinste și de pace.

Dar dacă preoțimea e datoare de-a fi prezentă în viața socială și de-a propovedui un sistem de principii și de virtuți, nu e mai puțin adevărat că obiceiul de până acum de-a se încadra în disciplina diferitelor partide a fost un rău care trebuia să înceteze.

Ne mai aparținând de aci înainte diferitelor cluburi politice, preoții vor deveni iarăși părinții tuturor credincioșilor din parohie. Credincioșii din alte partide nu vor mai privi la preot ca la un adversar politic, și nici sentimentele părintești ale preotului față de ei nu vor mai fi stânjenite de faptul că aparțin altui partid. Câte motive de supărare și de tenziune între credincioși nu vor dispărea? Preotul își va putea împlini de aci înainte o datorie elementară a misiunii sale: de-a domoli urile între ceice se ceartă, de-a îndemna la pace, el însuși stând la mijloc și deasupra dezbinărilor și nu într'o tabără care luptă contra alteia. Cuvântul lui de arbitru, de părinte va avea autoritate și va fi căutat, căci îl vor ști oamenii desinteresați.

Mai mult decât atâta, ieșirea preotului din partidul politic, va trebui să aibă ca urmare o intensificare a activității sale pastorale. Scutit de frământările și de obligațiile ce i le impune clubul, dobândind mai mult timp liber, preotul va trebui să și cheltuiască energiile și pasiunea de-a activa și de-a însemna ceva în viața altora, pe terenul pastoral. Și-o activitate puternică pe acest teren îi va aduce nebănuite efecte și o mare creștere de autoritate pe terenul vieții publice și politice.

In general pentru Biserică ieșirea preoțimii din robia partidelor politice, va însemna o creștere a puterii ei. O preoțime liberă de obligațiile de club, nedivizată, va fi o preoțime tare care-și va putea impune prin solidaritatea ei, dedicată exclusiv idealurilor bisericești, punctul de vedere oricând va voi. Capacitatea de devotament pe care preoții nu o vor mai aservi de aci înainte diferitelor partide și-o vor pune exclusiv în slujba Bisericii, întărind-o pe aceasta și întărindu-se pe sine, nu pentru cine știe ce veleități clericale, ci pentru a putea fi de un maximum de folos neamului, pe care preoțimea nu-l poate servi mai bine decât prin Biserică.

De încheiere, ținem să facem observația, pe marginea acestor noui orânduiri ale vieții publice, că orice lege numai atunci își poate realiza bunele ei intenții când paralel cu ea există puteri capabile să lucreze la reforma sufletelor. Fără transformarea sufletelor — care nu se realizează prin legi — zadarnice sunt toate sforțările conducătorilor. Și această reformă a sufletelor nu o poate îndeplini decât Biserica. Din această axiomă să tragă concluziile cari îi privesc atât conducătorii Statului, cât și slujitorii Bisericii, preoții.

Copiii și simțul realității

— Constatări și concluzii —

Atât părinții cât și alți semeni de-ai noștri sunt obișnuiți să privească manifestările zilnice ale copiilor dintr'un punct de vedere lipsit de obiectivitate. De aceea, de multe ori se întâmplă să tragă concluzii greșite și să condamne copiii chiar și atunci când aceștia nu sunt de loc vinovați. Aceasta provine mai ales din faptul, că examinăm viața copiilor prin aceeaș prismă prin care o examinăm pe a noastră și credem că micuții aceștia trebue să procedeze în viață întocmai ca noi cei mari. In chipul acesta, uităm că în alt raport stăm noi cu realitatea vieții și în altul stau copiii noștri. Noi am făcut deja un drum lung în viață, ne-am fixat o linie de conduită morală, suntem în clar cu ideia religioasă, avem o experiență multilaterală, știm ceeace trebue și ceeace nu trebue să întreprindem și să vorbim, etc. Toate aceste amănunte nu sunt însă și în posesia copilului. Tocmai de aceea observăm la el atitudini deosebite de ale celor mari. Dar, iarăși, tocmai de aceea suntem și obligați să apreciem aceste atitudini printr'o altă prismă,' printr'o altă ochiană psihologică.

Se 'nțelege, aceste constatări devin clare abia dacă le privim în amănunte, dacă le exemplificăm. Și să încercăm, deci, acest lucru.

Inchipuiți-vă că vi se anunță o vizită nu prea dorită. Spre a o evita, (ceeace, desigur, nu e prea frumos, dar e foarte frecvent) nu vă retrageți într'o cameră mai dosnică și îl lăsați numai pe copil să primească oaspeții și să zică: „Sunt numai singur acasă"? Copilul își îndeplinește acest rol prea puțin frumos. Insă foarte rar se întâmplă să facă întocmai după gândul părinților. Mai adesea, micuțul face un compliment politicos, zâmbește și declamă cu sinceritate: „Mămica a zis să vă spun că ea nu e acasă". Oaspeții înțeleg situația, se retrag și, desigur, apreciază aspru și conduita micuțului și, mai aspru, a părinților săi. La rândul lor, părinții își ceartă odrasla și de multe ori și-o chiar „pieptănă"... (după vorba țăranului).

Cine e aici vinovatul? Cine trebue luat la răspundere? Și ce dovedește atitudinea copilului? Desigur, că, bietul, trăiește într'o altă realitate decât cei mari.

Amintiți-vă apoi și multe cazuri consumate în vremea trecutului răsboi. La perchizițiile întreprinse de soldații dușmani, de câte ori n'au fost trădați părinții, în chip inconștient și nevinovat, de proprii lor copilași! „Tăticu nu a ascuns grâul în grădină. Tăticu nu e ascuns în podul șopronului. Mămica nu a ascuns pâne în coșul cuptorului", etc. au exclamat micuții. Ce dovedesc și aceste amănunte, decât că lumea copiilor își are particularitatea ei?

Dar să mergem mai departe cu exemplele.

Un părinte, care avea o fetiță în etatea de doi ani și jumătate și un băețel de abia zece luni, a adus odată prăjituri acasă. El a împărțit fetiței o parte din ele și apoi a zis: „Ei, acum să-i dăruim și frățiorului o prăjitură". Dar fetița a intervenit îndată zicând: „O, nu. Nu e de lipsă". „Cum nu? El nu e flămând?", s'a mirat părintele. „Da, o fi flămând. Dar las', Ticule, că el are vreme să mănânce când o fi mare".

Doamne, câtă nevinovăție se trădează și aici! Și sunt părinți cari condamnă o asemenea atitudine plină de un oarecare farmec, o atitudine care, desigur, are la temelie altceva decât egoism și răutate: are la bază lipsă de experiență concretă și de raportare la necesitățile adevărate ale vieții.

Cetitorule! Ai copii sub etatea de 5 ani? Fă o încercare obișnuită. Anume: îndeamnă-ți pruncul să-i dea vecinului o bomboană. Vei vedea că nu prea dă bucuros din al său. De ce? „N'a mâncat destul! Lui N. nu-i e foame!", motivează micuțul. Ori chiar de a împlinit „donația", adesea se resgândește, se apropie de vecin și-i ia bomboana. Lucrurile acestea sunt extrem de frecvente și îl arată pe copil în starea când încă nu a ajuns să stabilească un raport moral între el și semenii săi.

Dar această situație rămâne chiar și în cazuri tragice. Un copil căruia îi moare mama, nu e în stare să aprecieze acest fapt după gravitatea lui. El se vede privit de cei din jur, de camarazii de joc și simte că are un oarecare rol deosebit. De aceea, el e oarecum mândru. Când zice: „A murit mama!", el nu se exprimă cum ne exprimăm noi cei mari. Observați lucrul acesta în realitate. Ori dacă ați trăit această realitate tragică în pruncie, încercați să vă reamintiți situația sufletească din acea vreme. E o stare excepțional de interesantă. Copilul plânge în rând cu lumea, simte durere, etc. Dar acestea trec foarte repede. El nu înțelege că părintele îl părăsește pentru totdeauna, nu-și poate face o ideie prea clară despre ceeace se înțelege prin moarte și nu știe, nu poate calcula greutățile și necazurile cari sunt inerente unei morți.

Cine înțelege această stare deosebită, desigur că nu poate condamna atitudinea nefirească (?) a celor mici.

Ca o încheiere a exemplelor de acest fel se adaogă în chip potrivit și atitudinea copiilor în fata unui incendiu. Priviți, într'un asemenea caz, cum se adună copiii din toată împrejurimea, cum discută situația, ba chiar râd și nu sunt chiar de pă-

rerea ca incendiul să fie înnecat cât mai în grabă. Pagube? Necaz? Acestea sunt lucruri pentru cei mari.

Incă multe alte asemenea exemple s'ar putea cità aici. Dar şi cele aduse dovedesc o realitate convingătoare. Din ele trebue să înţelegem că pruncii îşi au psihologia lor, trăiesc într'o lume a lor, că nu trebuiesc apreciaţi decât în dependenţă de această realitate şi că multele atitudini curioase de-ale lor trebuiesc privite prin prisma aceasta specială. Să nu ne mâniem prea grabnic, să nu luăm mereu în nume de rău aceste ieşiri speciale ale copiilor şi să nu-i clasificăm ca răi, egoişti, chiar imorali încă la etatea de sub 10 ani. Dacă ne câştigăm odată convingerea că toate aceste atitudini ale copiilor au la temelie altceva decât atitudinile noastre, atunci numai ne vedem şi în situaţia de a le aprecia real. Nu apreciaţi, deci, copiii după simplele lor expresii şi fapte, ci priviţi cu atenţie în dosul acestora. Numai aşa găsiţi calea prin care se poate alege binele din fiinţa copilului şi numai aşa puteţi păşi la o educaţie bazată pe însaşi psihologia copilului.

Iena, (Germania) Februarie 1938.

D. Călugăr

Menirea clerului

— Cuvinte de reţinut —

M. Sa Regele *Carol II*, iubitul şi înţeleptul nostru Suveran — în dorinţa fierbinte să avem o ţară scutită de răul certelor şi învrăjbirilor interne şi ferită pe cât se poate de primejdiile ce ar putea veni din afară — ni-a dat un guvern, în fruntea căruia a chemat pe însuşi *şeful sfintei biserici ortodoxe române*, pe I. P. S. Patriarh Miron al României.

Inţelegând greutatea situaţiunii în care se sbate ţara noastră, toţi cetăţenii, şi în deosebi toţi preoţii, au îndatorirea sacră să fie în grad şi mai urcat, adevăraţi slujitori ai Tronului, ai Ţării şi ai lui Dumnezeu.

Care trebue să fie menirea clerului în asemenea împrejurări?

La întrebarea aceasta răspunde nimerit şi cu tâlc un glas mai de seamă al presei noastre, în următoarele cuvinte de reţinut:

România a devenit mare şi puternică pentrucă, alături de Rege a stat totdeauna, în cele mai grele împrejurări, nu numai oastea ţării, dar şi **Oastea Domnului.**

Clerul este slujitorul Altarului, dar este şi al Ţării şi al Regelui, care personifică toate idealurile şi ţelurile ei veşnice.

De aceea clerul are datoria să se pună fără ezitare sau îndoială în rândul apărătorilor ordinei, ai Regelui şi ai Ţării, luminând poporul din înălţimea Altarului şi ferindu-l de toate rătăcirile.

Aceasta e adevărata Biserică ortodoxă *creştină, căreia s'au închinat strămoşii noştri. Acesta e adevăratul cler românesc care, cu crucea, a apărat pe Domn, dupăcum acesta l-a apărat cu armele.*

Când ţara trece prin grele împrejurări externe, când nori negri se ridică la toate hotarele, datoria slujitorilor altarului este să aducă pacea şi unirea în inimile tuturor românilor pentru a-i feri de năvala duşmanilor sau, dacă nu se va putea, a-i întări şi oţeli în faţa ei.

Cine va face altfel, va trăda nu numai Biserica, dar şi Ţara!

Insigne politice sânt oprite. Ministerul de interne pune în vederea tuturor tipografiilor, gravorilor etc., că le este interzisă fabricarea sau reproducerea de insigne, stande, matriţe, fotografii şi alte lucruri de acest fel, care ar putea servi la propaganda grupărilor politice sau în alte scopuri asemănătoare, înainte de-a avea autorizarea ministerului de interne, dată prin organele sale.

Hotărârile Sf. Sinod

Sf. Sinod întrunit în 22 şi 23 Febr. c. a dat următorul comunicat:

Sfântul Sinod a dispus ca pe ziua de 13 Martie 1938, (Dumineca Ortodoxiei), în toate bisericile din ţară, după oficierea cu mare solemnitate a sf. Liturghii, preoţii vór citi credincioşilor pastorala I. P. S. S. Patriarh de îndemn la linişte, pace, bună frăţietate şi respect faţă de legi şi autorităţi.

Apoi se va oficia un serviciu religios, întocmit de Sfântul Sinod, în scopul deslegării credincioşilor de jurămintele făcute în afară de cele rânduite de legile ţării.

Sf. Sinod a luat cunoştinţă de hotărârea On. Guvern prin care se interzice participarea funcţionarilor la viaţa politică şi a hotărît ca preoţii şi cântăreţii să-şi dea demisiile din toate partidele de care au aparţinut.

Pentru complectarea postului de arhiereu-vicar la arhiepiscopia Chişinăului, Sfântul Sinod a hotărît să fie numit arhimandritul Efrem Enăcescu, exarhul mănăstirilor din arhiepiscopia Bucureştilor, căruia i-a acordat rangul de arhiereu.

ASOCIAŢIA CLERULUI „ANDREIU ŞAGUNA"

Nr. 1—1938

Comunicat

In baza § 6 din „Regulamentul pentru organizarea Despărţămintelor": în cursul postului sfintelor Paşti se vor ţinea adunările ordinare ale despărţămintelor.

PROGRAMUL ADUNĂRII e următorul:

Ziua I a. m.:

1. Invocarea Duhului Sfânt (Doxologie).
2. Deschiderea adunării prin preşedinte.
3. Raport asupra activităţii pastorale şi a cercurilor religioase în 1937.
4. Dare de seamă asupra activităţii despărţământului pe 1937.
5. Alegerea alor doi delegaţi pe lângă preşedinte, la congresul viitor.
6. Iniţiative de organizare pentru promovarea vieţii religioase şi culturale în cuprinsul despărţământului şi pentru propăşirea Asociaţiei.
7. Propuneri.

După masă şi a II-a zi:

Se întocmesc misiuni interne cu mărturisirea şi cuminecarea preoţilor, a profesorilor preoţi, a abs. de teologie şi a funcţionarilor bisericeşti.

Pentru meditaţia de pregătire *înainte de mărturisire*, recomandăm următoarele texte:

1. „Fericiţi sunt ceice ascultă cuvântul lui Dumnezeu, şi-l păzesc pe el" (Luca 11, 28).

2. „Hristos s'a ispitit, diavolul îl ispitea, arându-i pietrile ca să le facă pâini; în munte l-a suit să vadă toate împărăţiile lumii dintr'o clipeală. Teme-te, o suflete, de înşelăciune: trezeşte-te, roagă-te în tot ceasul lui Dumnezeu" (Canonul cel mare, Joi, în săptămâna din post).

Inainte de sfânta împărtăşanie:

1. „Oricine este născut din Dumnezeu birueşte lumea şi aceasta este biruinţa care a biruit lumea: credinţa noastră" (I Ioan 5, 4).

2. „Iar pe noi pe toţi, cari ne cuminecăm dintr'o pâine şi dintr'un potir, să ne uneşti unul cu altul întru împărtăşirea unuia sfântului Duh. Şi să nu faci nici pe unul din noi a se împărtăşi spre judecată, sau spre osândă cu Sfântul trup şi sângele Hristosului Tău, ci se aflăm milă şi har împreună cu toţi sfinţii"... (Rugăciune — la Lit. sf. Vasile).

Preacucernicii Părinţi prezidenţi ai despărţămintetor, vor desemna din bună vreme referenţi la proiectele despre activitatea pastorală a preoţimii şi a cercurilor religioase. Asemenea se vor designa referenţi pentru meditaţii.

Biroul central al Asociaţiei

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

Noul patriarh al Jugoslaviei

Noul patriarh al Bisericii sârbeşti a fost desemnat în persoana mitropolitului Gavril Dojici al Muntenegrului.

I. P. S. Sa este de origine muntenegrean, din localitatea Vrouţi, unde s'a născut în 1881, dintr'o veche familie de preoţi. Şcoala primară a făcut-o în mănăstirea din Moracia, cursul secundar la Belgrad şi seminarul la Prizzen şi Constantinopol, iar universitatea la Atena, unde obţinu în 1909 doctoratul în teologie. In 1900 s'a călugărit în mănăstirea din Prizzen, de unde plecă ca arhimandrit la Patriarhia din Constantinopol. După războiul balcanic, înfiinţându-se episcopia de Peci, fu numit titularul acestei episcopii pe care o conduce până în 1919 când ajunge mitropolit de Rachka, iar în 17 Octomvrie 1920 a fost ales mitropolit al Muntenegrului, cu reşedinţa la Cetinge.

In timpul războiului a condus cu abnegaţie Crucea Roşie şi a îmbărbătat apoi pe fraţii săi contropiţi de străini. Pentru această activitate din urmă a fost apoi internat în Ungaria.

După eliberarea naţională a făcut parte ca deputat din marea adunare naţională dela Podgoriţa, fiind numit în fruntea delegaţiei care s'a dus la Belgrad pentru a anunţa hotărîrea relativă la unirea Muntenegrului cu Serbia.

In Jugoslavia de după războiu, mitropolitul Dojici a luptat în calitate de mitropolit al Muntenegrului pe teren naţional, pentru unirea sufletească definitivă a acestora cu Sârbii, iar pe teren bisericesc, alături de răposatul patriarh Varnava, a fost un aprig apărător al Bisericii şi un înfocat duşman al curentelor destrămătoare ale credinţii şi poporului. Pentru acestea alegerea patriarhului Gavril Dojici, a fost întimpinată cu unanimă bucurie de toţi fiii acestui popor dreptcredincios, cari văd în el pe cel mai vrednic continuator şi urmaş al patriarhului Varnava.

Protest inutil. Ziarele aduc ştirea că Vaticanul a protestat pe lângă guvernul din Belgrad pentrucă a delăturat Concordatul definitiv dela ordinea zilei. E mai firesc aşa. E mai firesc să plângă pe la uşi străinul decât fiul casei. Biserica ortodoxă sârbească după o luptă dusă cu demnitate şi cu energie se găseşte azi în situaţia de cinste în Statul în care este la ea acasă. Ar fi fost foarte trist să fie ea în situaţia de nedreptăţită şi neluată în seamă la ea acasă, iar catolicismul străin să jubileze şi s'o sfideze.

Cât mai avem noi de învăţat dela Sârbi!

Se înţelege că Vaticanul nu poate renunţa la privilegiile cari i s'au tras ca o dulceaţă de dinaintea gurii. Nu poate renunţa la tendinţele sale de dominaţie politică chiar şi asupra Statelor cu populaţie de altă credinţă Dar i se taie pretutindeni pofta pentru ce nu i se cuvine. Neamurile încep să se trezească şi să-şi apere suveranitatea şi demnitatea.

Nr. 31—938

Act de mulţămire

Subsemnatul preot în comuna Drăuşeni, judeţul Târnava-mare, în numele consiliului şi adunărei parohiale aduc cele mai calde mulţămiri următorilor donatori ai bisericei noastre.

Dlui Dr. Victor Stirbeţ, fost prefect al judeţului Târnava-mare, pentru suma de 50.000 lei donată dela judeţ, ear cu ocazia aprobărei bugetului comunei ajutorul de 100.0000 lei la zidirea bisericii noastre care este în lucrare, pentru care faptă creştinească toată suflarea românească din Drăuşeni îi e recunoscătoare şi îi urează mulţi ani.

Dnei Valeria Săracu din Drăuşeni pentru donaţia unui vagon de var la zidirea bisericei în valoare de 9500 lei.

Dlui Ioan Boldea cu soţia Maria, notar în comuna Comăna de jos cari au donat bisericei noastre un intravilan de 3000 lei valoare; pentru cari jertfe le aducem cele mai sincere şi vii mulţămiri. Dumnezeu să-i binecuvinteze cu darul său cu sănătate întru mulţi ani.

Drăuşeni, la 10 Februarie 1938.

Oficiul parohial ortodox:

Dimitrie Şica
preot

INFORMAŢIUNI

Amânarea alegerii de episcop din Maramureş. Din cauza campaniei electorale de sub fostul guvern Octavian Goga alegerea noului episcop din Maramureş se amânase pe ziua de 15 Martie a. c. Intervenind evenimentele noui, cunoscute tuturora în viaţa Statului, s'a hotărît o nouă amânare a acestei alegeri, a cărei dată rămâne să fie stabilită de Sf. Sinod în acord cu guvernul ţării. Să nădăjduim, că întârzierile acestea neprevăzute, nu vor prejudicia interesele ortodoxiei din nordul Ardealului. Totuşi am dori, ca termenul să nu fie prea îndepărtat.

Nou primar al municipiului Sibiu este numit dl *Emil Gheorghiu*, vechi magistrat al tribunalului nostru, cu gradul de consilier al curţii de apel. Este o numire din cele mai nimerite.

† Pr. Dr. Petru Ionescu a decedat după lungă şi grea suferinţă, în 17 Februarie 1938, la Bucureşti, în etate de 71 ani. Transportat la Lugoj, a fost depus în capela cimitirului ortodox român şi înmormântat în 20 Februarie, petrecut la mormânt de îndureraţii membrii ai familiei, de numeroşi prieteni şi cunoscuţi. Răposatul în Domnul s'a distins prin o viaţă laborioasă închinată şcoalei şi bisericii. Fiu de preot, luând doctoratul în sf. teologie la universitatea din Cernăuţi, a funcţionat întâi la Institutul teologic-pedagogic ort. rom. din Caransebeş; după războiu a fost director general în ministerul cultelor, ear în timpul din urmă consilier tehnic al legaţiunii din Belgrad, dovedind pretutindeni o neobosită, conştientă şi rodnică activitate, pe care am remarcat-o şi la alt prilej. Veşnică şi binecuvântată să-i fie pomenirea!

„Păstorul Tutovei" este numele unei publicaţii lunare, redactate de Asociaţia preoţilor din acel judeţ. Viaţă lungă şi rodnică dorim noului confrate, care se adresează clerului nu numai din judeţul Tutova, ci şi din celelalte judeţe ale ţării.

ŞTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 27 Februarie 1938, va predica părintele *G. Secaş*.

Nr. 444/1938 (10) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Comolău** din protopopiatul Sf. Gheorghe se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială cu trei încăperi în stare bună cu grajd şi grădină de zarzavat.
3. Sesie parohială de 19 jugăre; în caz că salarul dela Stat va creşte cu 50% atunci sesia va rămâne de 15 jugăre.
4. Dela 12 familii câte 25 l. grâu şi 25 l. ovăz; dela 17 familii câte $12^1/_2$ l. grâu şi $12^1/_2$ l. ovăz; dela restul familiilor câte 20 lei anual.

Cererile de concurs, împreună cu actele necesare, se vor înainta în termenul indicat oficiului protopopesc Sf. Gheorghe.

Se va anexa şi autorizaţia Prea Ven. Consiliului Arhiepiscopesc că pot candida la această parohie.

Candidaţii se vor prezenta cu aprobarea prealabilă a oficiului protopopesc în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a fi cunoscuţi de către credincioşi.

Intrucât credincioşii noştri nu ştiu româneşte, vor fi preferaţi candidaţii, cari cunosc şi limba maghiară.

Oficiul protopopesc Sf. Gheorghe în înţelegere cu consiliul parohial.

Aurel Nistor
protopop.

Textul nouei Constituţii

Proclamaţia M. Sale Regelui către Români

Noua Constituţie s'a publicat în Mon. Of. Nr. 42 din 20 Feb. 1938 cu decret regal Nr. 900

M. Sa Regele a adresat Duminecă, cătră ţară, următoarea

PROCLAMAŢIE

ROMÂNI,

Un singur gând, iubirea nesfârşită pentru Poporul Meu, o singură dorinţă Binele României, Mă călăuzesc fără şovăială pe calea ce am făgăduit-o Ţării Mele.

Salvarea Patriei este pentru Mine singura poruncă care Mă îndrumează în aceste vremuri îngrijorătoare de nelinişte sufletească.

Deci,

Infăţişez astăzi Poporului Meu Noua Constituţie menită să aşeze temelii mai solide şi mai drepte Statului nostru şi să îndrumeze viaţa obştească pe o cale mai sigură, mai liberă şi mai sănătoasă.

Prin această nouă Constituţie se proclamă hotărât întâietatea Naţiunei române care prin jertfele şi credinţa sa a creiat Statul nostru naţional.

Se statornicesc şi se lămuresc mai bine datoriile şi drepturile Cetăţenilor.

Se sporeşte autoritatea şi se întăreşte independenţa Guvernului.

Se reduce numărul Senatorilor şi Deputaţilor.

Se asigură o mai dreaptă reprezentare în Parlamentul Ţării a agricultorilor, a muncitorilor, a intelectualilor şi a celorlalţi factori producători.

Se prevăd garanţii şi se hotărăsc incompatibilităţi severe pentru membrii Parlamentului, aşa încât aleşii Naţiunii să poată fi într'adevăr reprezentanţii şi ocrotitorii nevoilor obşteşti.

Se aşează pe drumul îndeplinirei datoriei toţi slujitorii Ţării, ferindu-i de urmările primejdioase ale frământărilor politice.

Se prevăd pedepse aspre pentru rău făcători şi îndeosebi pentru cei vinovaţi de risipa avutului şi banului public, acesta fiind de azi înainte socotită drept crimă.

Se institue un temeinic şi riguros control al avutului şi cheltuelilor publice.

Se statornicesc drepturile ţărănimei pe pământul ce-l stăpâneşte prin expropriere.

Se acordă o mai largă şi dreaptă participare la preţul concesiunii şi la redevenţa proprietarilor de zăcăminte miniere expropriate de Stat.

Se asigură o egală îndreptăţire tuturor seminţiilor de altă rasă aflătoare de veacuri pe pământul României întregite.

Prin aceste îndreptări atât de folositoare aduse legii de temelie a Statului Român sunt convins că se chezăşueşte Poporului Meu putinţa de a se desvolta liber şi stăpân pe destinele lui, pe calea ordinei, păcii şi a propăşirii.

In această zi solemnă şi înviorătoare pentru viitorul României supun învoirii Poporului Meu această Nouă Constituţie.

Trăiască România!

20 Februarie 1938. **CAROL**

Textul nouei Constituţii

„Monitorul Oficial" publică următorul text al nouei Constituţii.

CAROL al II-lea.

Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională, Rege al României,

La toţi de faţă şi viitori, sănătate.

Decretăm:

Constituţiune

TITLUL I

Despre teritoriul României

ART. 1. Regatul României este un Stat Naţional, unitar şi indivizibil.

ART. 2. Teritoriul României e inalienabil.

ART. 3. Teritoriul României nu se poate coloniza cu populaţiuni de seminţie străină.

TITLUL II

Despre datoriile şi drepturile Românilor

CAPITOLUL I

Despre datoriile Românilor

ART. 4. Toţi Românii, fără deosebire da origine etnică şi credinţă religioasă, sunt datori: a socoti Patria drept cel mai de seamă temei al rostului lor în viaţă, a se jertfi pentru apărarea integrităţii, independenţei şi demnităţii ei; a contribui prin munca lor la înălţarea ei morală şi propăşirea ei economică; a îndeplini cu credinţă sarcinile obşteşti ce li se impun prin legi şi a contribui de bună voie la împlinirea sarcinilor publice, fără de care fiinţa Statului nu poate vieţui.

ART. 5. Toţi cetăţenii români, fără deosebire de origine etnică şi credinţă religioasă, sunt egali înaintea legii, datorându-i respect şi supunere.

Nimeni nu se poate socoti deslegat de îndatoririle sale civile ori militare, publice ori particulare, pe temeiul credinţei sale religioase sau de orice alt fel.

ART. 6. Nu se admite în Statul Român nici o deosebire de clasă socială. Privilegiile în aşezarea dărilor sunt oprite. Micşorările şi măririle de impozite nu pot fi decât generale şi statornicite prin legi.

ART. 7. Nu este îngăduit nici unui Român a propovedui prin viu grai sau în scris schimbarea formei de guvernământ al Statului, împărţirea ori distribuirea averii altora, scutirea de impozite, ori lupta de clasă.

ART. 8. Este oprit preoţilor de orice rit şi credinţă religioasă, a pune autoritatea lor spirituală în slujba propagandei politice, atât în locaşurile destinate cultului şi funcţiunilor oficiale, cât şi în afară de ele.

Propaganda politică, în locaşurile destinate cultului, ori cu prilejul manifestaţiunilor religioase, nu este îngăduită nimănui.

Orice asociaţiune politică pe temeiuri ori pretexte religioase este oprită.

In afară de persoanele, de condiţiunile şi de formele prevăzute în legi, nimeni nu poate lua ori presta jurăminte de credinţă.

ART. 9. Românul care, fără prealabilă autorizaţie a Guvernului, va intra în orice serviciu al unui Stat străin, sau se va alătura pe lângă o corporaţie militară străină, pierde deplin drept cetăţenia română.

Supunerea, pentru oricât timp şi din orice fapt ar rezulta ea, la vre-o protecţie străină, trage după sine pierderea deplin drept a cetăţeniei române.

Naţionalitatea română pierdută în condiţiunile aci arătate nu se poate redobândi decât prin naturalizare.

CAPITOLUL II

Despre drepturile Românilor

ART. 10. Românii se bucură de *libertatea conştiinţei*, de libertatea muncii, de libertatea învăţământului, de libertatea presei, de libertatea întrunirilor, de libertatea de asociaţie şi de toate libertăţile din care decurg drepturi, în condiţiunile statornicite prin legi.

ART. 11. Naţionalitatea română se dobândeşte prin căsătorie, prin filiaţiune, prin recunoaştere şi prin naturalizare. Naturalizarea se acordă prin lege în mod individual; ea nu are efect retroactiv. Soţia profită prin naturalizarea soţului şi copiii minori de aceea a părinţilor.

ART. 12. Libertatea individuală este garantată.

Nimeni nu poate fi urmărit sau perchiziţionat, decât în cazurile şi după formele stabilite de lege.

Nimeni nu poate fi deţinut sau arestat decât în puterea unui mandat judecătoresc motivat şi comunicat în momentul arestării, sau cel mai târziu în 24 ore după arestare.

In caz de vină vădită ori de urgenţă, deţinerea sau arestarea se poate face imediat, iar mandatul se va emite şi comunica în 24 de ore, conform aliniatului precedent.

ART. 13. Nimeni nu poate fi sustras, în contra voinţei sale, dela judecătorii pe care îi dă legea.

ART. 14. Domiciliul este inviolabil.

Nici o vizitare a domiciliului nu se poate face decât de autorităţile competente în cazurile şi potrivit formelor stabilite de lege.

ART. 15. Pedeapsa cu moartea se aplică în timp de războiu potrivit codului de justiţie militară.

Consiliul de Miniştri va putea decide aplicarea dispoziţiunilor din aliniatul precedent şi în timp de pace, pentru atentat contra Suveranului, Membrilor Familiei Regale, Şefilor Statelor străine şi demnitarilor Statului din mobile în legătură cu exerciţiul funcţiunilor ce le sunt încredinţate, precum şi în cazurile de tâlhărie cu omor şi asasinat politic.

ART. 16. Proprietatea de orice natură, precum şi creanţele atât asupra particularilor cât şi asupra Statului, sunt inviolabile şi garantate ca atare.

Oricine poate dispune liber de bunurile ce sunt ale lui, după normele prevăzute în legi.

Bunurile cari fac parte din domeniul public sunt administrate şi nu pot fi înstrăinate decât după regulele şi cu formele stabilite prin lege. Nici o lege nu poate înfiinţa pedeapsa confiscării averilor, afară de cazurile de înaltă trădare şi delapidare de bani publici.

Nimeni nu poate fi expropiat decât pentru cauză de utilitate publică şi după o dreaptă şi prealabilă despăgubire stabilită de justiţie conform legilor. Prin cauză de utilitate publică nu se poate înţelege decât aceea care este de natură a folosi în acelaş timp tuturor şi fiecăruia în mod actual ori eventual.

In afară de cazurile de utilitate publică pentru apărarea naţională, pentru lucrările de interes militar, sanitar, cultural, pentru căi de comunicaţii terestre, nautice ori aeriene, pentru pieţe şi lucrări publice prevăzute în legile actuale, nici un alt caz nu se poate stabili decât prin legi votate de ambele Adunări cu majoritate de două treimi.

ART. 17. Zăcămintele miniere precum şi bogăţiile de orice natură ale subsolului, sunt proprietatea Statului. Se exceptează masele de roci comune, carierele de materiale de construcţii şi depozitele de turbă, fără prejudiciul drepturilor dobândite de Stat pe baza legilor anterioare. O lege a minelor va determina normele şi condiţiunile de punere în valoare a acestor bunuri, va fixa drepturile proprietarului care vor fi de cel puţin 50 la sută din redevenţa şi din preţul la hectar al concesiunii şi va arăta, totodată, putinţa şi măsura în care aceştia vor participa la exploatarea acestor bogăţii.

Drepturile câştigate în favoarea Statului pe baza actelor de concesiune încheiate până în prezent se respectă.

ART. 18. Drumurile mari şi mici, uliţele cari sunt în sarcina Statului, Judeţelor, Municipiilor şi Comunelor, fluviile şi râurile navigabile sau plutitoare, ţărmurile, adăugirile către mal şi locurile de unde s'a retras apa mării, porturile naturale sau artificiale, malurile unde trag vasele, spaţiul atmosferic, apele producătoare de forţe motrice de folos obştesc şi în deobşte toate bunurile care nu sunt proprietate particulară, sunt considerate ca dependinţe ale domeniului public.

ART. 19. Libertatea conştiinţei este absolută.

Statul garantează tuturor cultelor o deopotrivă libertate şi protecţiune, întrucât exerciţiul lor nu aduce atingere ordinei publice, bunelor moravuri şi Siguranţei Statului.

Biserica ortodoxă creştină şi cea greco-catolică sunt biserici româneşti. Religia creştină ortodoxă fiind religia marei majorităţi a Românilor, biserica ortodoxă este biserica dominantă în Statul Român iar cea greco-catolică are întâietate faţă de celelalte culte.

Biserica ortodoxă română este şi rămâne neatârnată de orice chiriarhie străină, păstrându-şi însă unitatea, în privinţa dogmelor, cu biserica ecumenică a Răsăritului.

Chestiunile spirituale şi canonice ale bisericii ortodoxe române ţin de o singură autoritate sinodală centrală.

Raporturile dintre diferitele culte şi Stat sunt de domeniul legilor speciale.

ART. 20. Actele stării civile sunt de atribuţia legii civile.

Intocmirea acestor acte va trebui să preceadă totdeauna binecuvântarea religioasă, care este obligatorie pentru toţi membrii cultelor.

ART. 21. Invăţământul este liber în condiţiunile stabilite prin legi speciale şi întrucât nu va fi contrar bunelor moravuri, ordinei publice şi intereselor de Stat.

Invăţământul primar este obligator. In şcolile Statului acest învăţământ va fi gratuit.

ART. 22. Constituţia garantează fiecăruia, în limitele şi condiţiunile legii, libertatea de a comunica şi publica ideile şi opiniunile sale, prin grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin orice alte mijloace.

ART. 23. Secretul scrisorilor, telegramelor şi convorbirilor telefonice este inviolabil. Se exceptează cazurile în care justiţia e datoare să se informeze conform legii.

ART. 24. Cetăţenii români au dreptul a se aduna paşnici şi fără arme pentru a trata tot felul de chestiuni, conformându-se legilor care reglează exerciţiul acestui drept.

Intrunirile, procesiunile şi manifestaţiile pe căile publice ori în aer liber, sunt supuse legilor şi orânduirilor poliţieneşti.

ART. 25. Oricine are dreptul a se adresa prin petiţiuni, subscrise de una sau mai multe persoane, la autorităţile publice, însă numai in numele celor subscrişi.

Autorităţile constituite au singure dreptul să adreseze petiţiuni în nume colectiv.

ART. 26. Cetăţenii români au dreptul a se asocia, conformându-se legilor.

Dreptul de liberă asociaţiune nu implică dreptul de a crea persoane juridice. Condiţiunile în care se acordă personalitatea juridică se stabilesc prin lege.

ART. 27. Numai cetăţenii români sunt admisibili în funcţiunile şi demnităţile publice, civile şi militare, ţinându-se seamă de caracterul majoritar şi creator de Stat al Naţiunii Române.

Supuşii străini nu pot ocupa atari funcţiuni, decât în cazurile statornicite prin legi.

Străinii aflători pe pământul României se bucură de protecţiunea dată de legi persoanelor şi averilor în genere.

Numai Românii şi cei naturalizaţi români pot dobândi cu orice titlu şi deţine imobile rurale în România. — Străinii vor avea drept numai la valoarea acestor imobile.

ART. 28. Decoraţiunile străine se vor purta de Români numai cu autorizarea Regelui.

Insignele, emblemele, medaliile, precum şi uniformele de orice fel, nu pot fi create, nici atribuite, nici purtate fără legiuită încuviinţare.

TITLUL III

Despre puterile Statului

ART. 29. Toate puterile Statului emană dela Naţiunea Română.

Ele însă nu se pot exercita decât prin delegaţiune şi numai după principiile şi reguliile aşezate în Constituţia de faţă.

ART. 30. Regele este Capul Statului.

ART. 31. Puterea legislativă se exercită de Rege prin Reprezentaţiunea Ministerială care se împarte în două Adunări: Senatul şi Adunarea Deputaţilor.

Regele sancţionează şi promulgă legile.

Inainte de a i se da sancţiunea regală, legea nu e valabilă.

Regele poate refuza sancţiunea.

Nici o lege nu poate fi supusă sancţiunii regale, decât după ce va fi fost discutată şi votată de majoritatea ambelor Adunări.

Promulgarea legilor votate de ambele Adunări se va face prin îngrijirea Ministrului de Justiţie care este şi păstrătorul Marelui Sigiliu al Statului.

Iniţiativa legilor este dată Regelui. Fiecare din cele două Adunări, pot propune din iniţiativă proprie, numai legi în interesul obştesc al Statului.

Interpretaţiunea legilor cu drept de autoritate se face numai de puterea legiuitoare.

Nici o lege, nici un regulament de administraţiune generală sau comunală nu pot fi îndatoritoare decât după ce se publică în chipul hotărât prin ele.

ART. 32. Puterea executivă este încredinţată Regelui, care o exercită prin Guvernul Său în modul stabilit prin Constituţie.

ART. 33. Puterea judecătorească se exercită de organele ei.

Hotărârile judecătoreşti se pronunţă în virtutea legii.

Ele se execută în numele Regelui.

CAPITOLUL I

Despre Rege

ART. 34. Puterile constituţionale ale Regelui sunt ereditare în linie coborâtoare directă şi legitimă a Majestăţii Sale Regelui Carol I de Hohenzollern Sigmaringen, din bărbat în bărbat prin ordinul de primogenitură şi cu exclusiune perpetuă a femeilor şi coborâtorilor lor.

Coborâtorii Majestăţii Sale vor fi crescuţi în religiunea ortodoxă a Răsăritului.

ART. 35. In lipsă de coborâtori în linie bărbătească ai Majestăţii Sale Regelui Carol I de Hohenzollern Sigmaringen, succesiunea Tronului se va cuveni celui mai în vârstă dintre fraţii Săi, sau coborâtorilor acestora, după regulile statornicite în articolul precedent.

Dacă nici unul din fraţii sau coborâtorii lor, nu s'ar găsi în viaţă, sau ar declara mai dinainte că nu primesc Tronul, atunci Regele va putea indica succesorul Său dintr'o dinastie suverană din Europa occidentală cu primirea Reprezentaţiunii Naţionale, dată în forma prescrisă de art. 36.

Dacă nici una nici alta nu va avea loc, Tronul este vacant.

ART. 36. In caz de vacanţă a Tronului, ambele Adunări se întrunesc de îndată într'o singură Adunare chiar fără convocare şi, cel mai târziu până în opt zile dela întrunirea lor, aleg un Rege dintr'o dinastie suverană din Europa occidentală.

Prezenţa a trei pătrimi din membri cari compun fiecare din ambele Adunări şi majoritatea de două treimi a membrilor prezenţi sunt necesare pentru a se putea purcede la această alegere. In caz când Adunarea nu se va fi făcut în termenul mai sus descris, atunci în a noua zi la amiază Adunările întrunite vor păşi la alegere, oricare ar fi numărul membrilor prezenţi şi cu majoritatea absolută a voturilor.

Dacă Adunările s'ar afla dizolvate în momentul vacanţei Tronului, se va urma după modul prescris la articolul următor.

In timpul vacanţei Tronului Adunările întrunite, vor numi o Locotenenţă Regală compusă din trei persoane, care va exercita puterile Regale până la suirea Regelui pe Tron.

In toate cazurile mai sus arătate, votul va fi secret.

ART. 37. La moartea Regelui Adunările se întrunesc chiar fără convocare, cel mai târziu zece zile după declararea morţii.

Dacă din întâmplare ele au fost dizolvate mai dinainte şi convocarea lor a fost hotărâtă în actul de dizolvare, pentru o epocă în urma celor zece zile, atunci adunările cele vechi se adună până la întrunirea acelora care au a le înlocui.

ART. 38. Dela data morţii Regelui şi până la depunerea jurământului succesorului Său, la Tron, puterile constituţionale ale Regelui sunt exercitate de numele Naţiunii Române de Miniştrii întruniţi în consiliu şi sub a lor responsabilitate.

ART. 39. Regele este major la vârsta de 18 ani împliniţi.

La suirea Sa pe Tron El va depune mai întâi în sânul Adunărilor întrunite următorul Jurământ:

„Jur a păzi Constituţia şi legile Naţiunii Române, a menţine drepturile ei naţionale şi integritatea teritoriului".

ART. 40. Regele poate numi un Regent şi doi Supleanţi, cari, după moartea Lui, să exercite puterile Regale în timpul minorităţii succesorului Său.

Această numire se face cu primirea Reprezentaţiunii Naţionale, dată în forma prescrisă de art. 36 din Constituţia de faţă.

Regentul va exercita totodată şi tutela Regelui minor.

Dacă la moartea Regelui, Regentul nu s'ar găsi numit şi succesorul Tronului ar fi minor, Ambele Adunări întrunite vor numi pe Regent şi pe cei doi Supleanţi, procedând după formele prescrise de art. 36 din Constituţia de faţă.

Regentul şi Supleanţii Săi, nu intră în funcţiune decât după ce vor fi depus înaintea ambelor Adunări întrunite, jurământul prescris de art. 39 din Constituţia de faţă.

In caz de deces al Regentului, Supleantul cel mai în vârstă îi va lua de drept locul, procedându-se conform celor stabilite la aliniatul precedent pentru alegerea unui nou Supleant.

ART. 41. Dacă Regele se află în imposibilitate de a domni, Principele Moştenitor major, singur, ia de drept Regenţa. In cazul în care Principele Moştenitor ar fi minor, Consiliul de Miniştri, după ce s'a constatat legalmente imposibilitatea de a domni convoacă îndată Adunările Legiuitoare reunite pentru a decide.

ART. 42. Nicio modificare nu se poate face Constituţiei în timpul Regenţei.

ART. 43. Regele nu va putea fi totodată şi Şefui unui alt Stat fără consimţământul Adunărilor.

Nici una din Adunări nu poate delibera asupra acestui obiect, dacă nu vor fi prezenţi cel puţin două treimi din membri cari le compun şi hotărârea nu se poate lua decât cu două treimi din voturile membrilor de faţă.

ART. 44. Persoana Regelui este inviolabilă. Miniştrii Lui sunt răspunzători.

Actele de Stat ale Regelui vor fi contrasemnate de un Ministru care, prin aceasta însăşi, devine răspunzător de ele.

Se exceptează numirea Primului Ministru, care nu va fi contrasemnată.

ART. 45. Regele convoacă Adunările Legiuitoare cel puţin odată pe an, deschizând sesiunea prin mesaj, la care Adunările prezintă răspunsul lor.

Regele pronunţă închiderea sesiunii.

Regele poate amâna Adunările. Ele se întrunesc de plin drept la împlinirea unui an dela data amânării, dacă între timp nu au mai fost convocate.

ART. 46. Regele numeşte şi revoacă pe miniştrii Săi.

El are dreptul de a ierta sau micşora pedepsele în materii criminale afară de ceea ce se statorniceşte în privinţa miniştrilor.

El nu poate suspenda cursul urmăririi sau judecăţii, nici a interveni prin niciun mod în administrarea justiţiei.

El numeşte sau confirmă în funcţiunile publice potrivit legilor.

El nu poate crea o nouă funcţiune fără o lege specială.

El face regulamentele necesare pentru executarea legilor, fără să poată modifica legile şi scuti pe cineva de executarea lor.

El poate, în timpul când Adunările Legiuitoare sunt dizolvate şi în intervalul dintre sesiuni, să facă în orice privinţă Decrete cu putere de lege care urmează a fi supuse Adunărilor spre ratificare la cea mai apropiată a lor sesiune.

El este Capul Oştirii.

El are dreptul de a declara războiul şi de a încheia pacea.

El conferă gradele militare în conformitate cu legea.

El conferă decoraţiunile române.

El acreditează Ambasadorii şi Miniştrii Plenipotenţiari pe lângă Şefii Statelor Străine.

El are dreptul de a bate monedă, conform unei legi speciale.

El încheie, cu Statele Străine, tratatele politice şi militare. Convenţiunile necesare pentru comerţ, navigaţiune şi altele asemenea de El încheiate, pentru a avea putere de lege în interior trebue să fie însă supuse Adunărilor Legiuitoare şi aprobate de ele.

ART. 47. Lista civilă se hotăreşte prin lege.

CAPITOLUL II

Despre Reprezentarea Naţională

ART. 48. Membrii Adunărilor Legiuitoare reprezintă Naţiunea şi nu-şi exercită mandatul decât după depunerea legiuitului jurământ.

ART. 49. Fiecare Adunare determină prin regulamentul său modul după care se constitue şi îşi exercită atribuţiunile.

ART. 50. Validarea alegerilor pentru ambele adunări şi verificarea titlurilor membrilor aparţinând fiecărei din ele, se face de Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie, înainte de data fixată pentru întrunirea Adunărilor.

ART. 51. Nimeni nu poate fi totodată membru al uneia şi al celeilalte Adunări.

ART. 52. Deputaţii şi Senatorii, numiţi de puterea executivă într'o funcţiune salariată pe care o primesc, pierd de plin drept mandatul lor de reprezentanţi ai Naţiunii.

Această dispoziţiune nu se aplică miniştrilor şi Subsecretarilor de Stat.

ART. 53. Membrii Adunărilor Legiuitoare nu pot apăra interese particulare împotriva Statului; ei nu pot face parte din consiliile de administraţie ale intreprinderilor care au contractat cu Statul, Judeţele sau Comunele.

ART. 54. Orice hotărâre se ia cu majoritate absolută a voturilor, afară de cazurile statornicite în altfel prin Constituţie.

In caz de paritate a voturilor, propunerea în deliberare este respinsă.

Adunările ţin şedinţe cu jumătate plus unul din numărul membrilor înscrişi în apelul nominal.

ART. 55. Fiecare membru al Adunărilor, are dreptul a adresa miniştrilor întrebări, la cari aceştia sunt obligaţi a răspunde în termenul prevăzut de regulament.

ART. 56. Niciunul din membrii uneia sau celeilalte Adunări, nu poate fi urmărit pentru opiniunile şi voturile de el emise în cursul exerciţiului mandatului.

ART. 57. Niciun membru al uneia sau celeilalte Adunări nu poate, în timpul sesiunii, să fie urmărit sau arestat pentru vine penale, decât cu autorizarea Adunării din care face parte, afară de cazul de flagrant delict.

Detenţiunea sau urmărirea vreunuia din membrii Adunărilor este suspendată în tot timpul sesiunii dacă Adunarea o cere.

ART. 58. Fiecare din Adunări, deliberează şi hotăreşte separat, afară de cazurile anume arătate în Constituţia de faţă.

ART. 59. Poliţia Adunărilor se exercită de Preşedintele fiecăreia din ele, care singur, după încuviinţarea adunării, poate da ordine gărzii respective.

ART. 60. Diurnele Deputaţilor şi Senatorilor se stabilesc prin lege.

Secţiunea I

Despre Adunarea Deputaţilor

ART. 61. Adunarea Deputaţilor se compune din Deputaţi aleşi de cetăţenii români, care au vârsta de 30 ani împliniţi şi practică efectiv o îndeletnicire intrând în vreuna din următoarele trei categorii:

1. Agricultura şi munca manuală.
2. Comerţul şi industria.
3. Ocupaţiuni intelectuale.

Alegerea se face cu vot secret, obligator, şi exprimat prin scrutin uninominal, pe circumscripţiuni, care să asigure reprezentarea felului de îndeletnicire a alegătorilor.

Legea electorală va fixa circumscripţiunile şi va statornici după normele mai sus impuse, condiţiunile cerute pentru a fi alegător, pentru bărbaţi şi femei, incapacităţile, decăderile, incompatibilităţile, procedura votării şi garanţiile libertăţii alegerilor precum şi numărul deputaţilor.

Durata mandatului este de şase ani.

ART. 62. Spre a fi eligibil în Adunarea Deputaţilor, se cere:

a) A fi cetăţean român;

b) A avea exerciţiul drepturilor civile şi politice, şi a practica efectiv îndeletnicirea respectivă a uneia din cele trei categorii arătate în articolul precedent, pe aici cărei alegători urmează a-i reprezenta;

c) A avea vârsta de 30 ani împliniţi;

d) A avea domiciliul în România.

Incapacităţile, decăderile temporale ori definitive şi incompatibilităţile, se vor stabili prin legea electorală.

Secţiunea II

Despre Senat

ART. 63. Senatul se compune din Senatori numiţi de Rege, din Senatori de drept şi din Senatori aleşi cu vot obligator, secret şi exprimat prin scrutin uninominal de membrii corpurilor constituite în Stat, în numărul şi condiţiunile, pentru alegătorii şi eligibilii, bărbaţi şi femei, ce se vor stabili prin legea electorală.

Proporţia Senatorilor numiţi în raport cu cei aleşi, este de jumătate.

ART. 64. Sunt de drept membrii ai Senatului, în virtutea înaltei lor situaţiuni în Stat şi biserică:

a) Moştenitorul Tronului dela vârsta de 18 ani împliniţi;

b) Toţi Principii Familiei Regale, majori;

c) Patriarhul şi Mitropoliţii Ţării;

d) Episcopii eparhioţi ai bisericilor ortodoxe române şi greco-catolice, întru cât vor fi aleşi, conform legilor Ţării;

e) Capii confesiunilor recunoscute de Stat, câte unul de fiecare confesiune, întru cât sunt aleşi sau numiţi conform legilor Ţării şi reprezintă un număr de peste 200,000 credincioşi;

f) Actualii Senatori de drept recunoscuţi până la data promulgării prezentei Constituţii.

Mandatul Senatorilor de drept, enumăraţi la paragrafele *a—e* inclusiv încetează odată cu calitatea sau demnitatea, în virtutea căreia îl deţin.

Durata mandatelor Senatorilor numiţi şi aleşi va fi de nouă ani. Mandatele Senatorilor aleşi se reînoiesc din trei în trei ani dela data depunerii jurământului, prevăzut de art. 48 din Constituţie, în proporţie de o treime.

Ultima treime, neteşită la sorţi, pentru reînoire păstrează mandatele până la expirarea termenului de nouă ani.

Pentru mandatele ieşite la sorţi se va proceda la noi alegeri, conform legii electorale.

CAPITOLUL III

Despre guvern şi miniştrii

ART. 65. Guvernul se compune din Miniştri şi Subsecretari de Stat.

Miniştrii exercită puterea executivă în numele Regelui, în condiţiunile stabilite de Constituţie şi pe a lor răspundere.

Miniştrii au răspundere politică numai faţă de Rege.

ART. 66. Miniştrii întruniţi alcătuesc Consiliul de Miniştrii, care este prezidat de acel care a fost însărcinat de Rege cu formarea Guvernului, şi care poartă titlul de Preşedinte al Consiliului de Miniştrii.

Departamentele Ministeriale şi Subsecretariatele de Stat nu se pot infiinţa şi desfiinţa decât prin lege.

ART. 67. Nu poate fi Ministru decât cel care este român de cel puţin trei generaţii. Se exceptează acei care au fost Miniştrii până acum.

ART. 68. Membrii Familiei Regale nu pot fi Miniştrii.

ART. 69. Miniştrii şi Subsecretarii de Stat care nu sunt membrii ai adunărilor pot lua parte la desbaterea legilor, dar nu pot vota; Adunările pot cere prezenţa miniştrilor la deliberările lor. Desbaterile nu pot începe fără prezenţa unui Ministru.

ART. 70. Regele şi fiecare din Adunări poate cere urmărirea miniştrilor şi trimeterea lor în judecata Inaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie care singură, în secţiuni unite, este în drept a-i judeca. In ceeace priveşte exerciţiul acţiunii civile a părţii vătămate şi în ceeace priveşte crimele şi delictele comise de ei afară de exerciţiul funcţiunii lor sunt supuşi regulelor de drept comun.

Punerea sub urmărire a Miniştrilor de către Corpurile Legiuitoare se va rosti prin majoritate de două treimi a membrilor de faţă.

Instrucţiunea se va face de o comisie a Inaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie compusă din cinci membri traşi la sorţi în secţiuni unite. Această comisiune are şi puterea de a califica faptele şi de a decide sau nu urmărirea.

Acuzarea înaintea Inaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie se va susţine de Ministerul Public.

Legea responsabilităţii Ministeriale determină cazurile de răspundere şi pedepsele aplicabile Miniştrilor.

Miniştrii de Justiţie ieşiţi din funcţiune nu pot exercita profesiunea de advocat timp de un an dela data ieşirii.

Miniştrii ieşiţi din funcţiune, nu pot face parte din consiliile de administraţie ale intreprinderii cu care au încheiat contracte în cei trei ani următori.

ART. 71. Orice parte vătămată în drepturile sale printr'un decret sau dispoziţiune semnată de un Ministru, cu violarea unui text expres al Constituţiei ori legilor în vigoare, poate cere Statului despăgubiri băneşti pentru paguba suferită, conform dreptului comun.

CAPITOLUL IV

Despre Consiliul Legislativ

ART. 72. Consiliul Legislativ funcţionează în baza legii sale organice.

Consultarea Consiliului Legislativ este obligatorie pentru toate proiectele de legi, atât înainte cât şi după amendarea lor în comisiuni, afară de cele care privesc creditele bugetare.

Niciun regulament pentru aplicarea legilor, nu se poate face fără consultarea prealabilă a Consiliului Legislativ, afară de cazul prevăzut la alineatul următor pentru proiectele de legi.

Adunările Legiuitoare pot proceda la discutarea proiectelor de legi, fără a mai aştepta aprobarea Consiliului Legislativ, dacă acesta nu-l dă în termenul fixat de legea sa organică.

CAPITOLUL V
Despre puterea judecătorească

ART. 73. Nici o jurisdicţiune nu se poate înfiinţa decât în puterea unei legi.

Comisiuni şi Tribunale extraordinare nu se pot creia, sub nici o numire şi nici un cuvânt, în vederea unor anume procese, fie civile, fie penale, sau în vederea judecării unor anume persoane.

Juriul se desfiinţează

ART. 74. Pentru întreg Statul Român există o singură Curte de Casaţie şi Justiţie.

ART. 75. Numai Curtea de Casaţie şi Justiţie în secţiuni unite are dreptul a judeca constituţionalitatea legilor şi a declara inaplicabile pe acelea care sunt potrivnice Constituţiei. Judecata inconstituţionalităţii legilor se mărgineşte numai la cazul judecat.

Curtea de Casaţie şi Justiţie se va rosti asupra conflictelor de atribuţiuni.

Dreptul de recurs în casare este de ordin constituţional.

ART. 76. Judecătorii sunt inamovibili. Inamovibilitatea se va statornici printr'o lege specială care va interveni cel mai târziu în termen de şase luni dela promulgarea prezentei Constituţii. In acest răstimp sancţiunile disciplinare se vor aplica prin Decret Regal.

ART. 77. Justiţia militară se organizează prin lege.

ART. 78. Contenciosul administrativ este în căderea puterii judecătoreşti potrivit legii speciale.

Puterea judecătorească nu are cădere să judece actele de guvernământ precum şi actele de comandament cu caracter militar.

CAPITOLUL VI
Despre instituţiunile judeţene şi comunale.

ART. 79. Instituţiunile administrative sunt statornicite prin legi.

TITLUL IV
Despre finanţe

ART. 80. Nici un impozit de orice natură nu se poate stabili şi percepe decât pe baza unei legi.

Prin lege se pot crea impozite numai în folosul Statului, Judeţelor, Comunelor şi Instituţiunilor Publice îndeplinind un serviciu de Stat.

ART. 81. Nu se pot înfiinţa monopoluri decât prin lege şi numai în folosul Statului, Judeţelor şi Comunelor.

ART. 82. Fonduri de pensiuni sau gratificaţiuni în sarcina tezaurului public nu se pot înfiinţa decât în virtutea unei legi.

ART. 83. In fiecare an Adunările Legiuitoare încheie socotelile şi votează bugetul fără a putea spori cheltuelile propuse.

Toate veniturile şi cheltuelile Statului trebuesc trecute în buget şi socoteli.

Dacă bugetul nu se votează în timp util, puterea executivă va face faţă necesităţilor serviciilor publice aplicând bugetul anului precedent, fără a putea merge cu acel buget mai mult de un an peste anul pentru care a fost votat.

ART. 84. Controlul preventiv şi cel de gestiune al tuturor veniturilor şi cheltuelilor Statului se va exercita de Inalta Curte de Conturi, care va supune în fiecare an Adunărilor Legiuitoare un raport general asupra conturilor de gestiune ale bugetului trecut, semnalând neregulile ce ar fi săvârşite de Miniştri în aplicarea lui.

Regularea definitivă a socotelilor trebue să fie prezentată Adunărilor Legiuitoare cel mai târziu în termen de doi ani dela încheierea fiecărui exerciţiu.

Un corp superior de control va avea misiunea de a supraveghea şi examina legalitatea şi corectitudinea executării gestiunilor în toate serviciile publice.

Acest corp va funcţiona pe lângă Preşedinţia Consiliului de Miniştri şi va lucra după ordinele Şefului Guvernului.

ART. 85. Toate fondurile provenite dela Case Speciale, de care Guvernul dispune sub diferite titluri, trebuesc cuprinse în bugetul general al veniturilor Statului.

ART. 86. Pentru toată România există o singură Curte de Conturi.

ART. 87. Delapidarea de bani publici se califică crimă şi se pedepseşte ca atare.

TITLUL V
Despre oştire

ART. 88. Toţi cetăţenii români sunt datori a face parte din unul din elementele oştirei conform legilor.

ART. 89. Gradele, decoraţiunile şi pensiunile militare nu pot fi retrase decât în virtutea unei sentinţe judecătoreşti.

ART. 90. Contingentul oştirii se votează pentru fiecare an de Adunările Legiuitoare.

ART. 91. Nicio trupă armată străină nu poate fi admisă în serviciul Statului şi nu poate intra saa trece pe teritoriul României decât în virtutea unei legi.

TITLUL VI
Dispoziţiuni generale

ART. 92. Culorile drapelului României sunt: Albastru, Galben, Roşu, aşezate vertical.

ART. 93. Reşedinţa Guvernului e în Capitala Ţării.

ART. 94. Limba română este limba oficială a Statului.

ART. 95. Niciun jurământ nu leagă şi nu poate fi impus decât în puterea unei legi, care hotărăşte şi formula lui.

ART. 96. Constituţia de faţă nu poate fi suspendată nici în total nici în parte.

In caz de pericol de Stat se poate institui starea de asediu generală sau parţială.

TITLUL VII
Revizuirea Constituţiei

ART. 97. Constituţia de faţă nu poate fi revizuită în total sau în parte decât din iniţiativa Regelui şi cu consultarea prealabilă a Corpurilor Legiuitoare care urmează a indica şi textele de revizuit.

Consultarea Adunărilor Legiuitoare se face prin Mesaj Regal şi se exprimă cu majoritate de două treimi ale Adunărilor întrunite într'una singură sub preşedinţia Preşedintelui Senatului. Rezultatul consultaţiunii se aduce la cunoştinţa Regelui de preşedinţii celor două Adunări însoţiţi de o comisiune specială.

Textele noui, urmând a înlocui pe cele revizuite, se votează cu majoritate de două treimi, de fiecare Adunare în parte.

TITLUL VIII
Dispoziţiuni tranzitorii şi finale

ART. 98. Toate pământurile expropriate şi distribuite pe baza legii pentru reforma agrară a Vechiului Regat din 17 Iulie 1921; a legii pentru reforma agrară din Basarabia din 13 Martie 1920; a legii pentru reforma agrară din Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş din 13 Iunie 1921 şi a legii pentru reforma agrară din Bucovina din 30 Iulie 1921, sunt respectate ca drepturi câştigate şi vor fi cârmuite, pentru orice litigii relative la ele în prezent şi pe viitor, de acele legi.

Dispoziţiunile acestor legi introduse în articolul 131 din Constituţia dela 1923 rămân cu caracter constituţional.

Toate drepturile politice dobândite în virtutea decretelor-legi ratificate prin articolul 133 al Constituţiei din 1923, se respectă.

Toate codicile şi legile în vigoare se vor revizui în vederea unificării legislaţiei, punându-se în armonie cu principiile actualei Constituţii până atunci ele rămân în vigoare. Din ziua promulgării Constituţiei de faţă sunt desfiinţate acele dispoziţii din legi, decrete, regulamente şi orice alte acte, cari sunt contrarii celor înscrise în această Constituţie.

Se abrogă deasemenea din ziua promulgării prezentei Constituţii, Constituţia promulgată cu decretul regal Nr. 1.360 din 28 Martie 1923.

Juriul în materie criminală va mai funcţiona până la punerea Codului Penal Carol al II-lea şi al Procedurii Penale, în acord cu principiul statornicit în art. 73 al Constituţiei de faţă.

Până la convocarea Adunărilor Legiuitoare, toate decretele au putere de lege fără a mai fi nevoie de ratificarea lor.

Statutul Familiei Regale are caracter Constituţional şi nu se poate modifica decât cu procedura pentru revizuirea Constituţiei.

ART. 99. Pentru alegerea Adunărilor Legiuitoare, ce urmează a fiinţa pe baza prezentei Constituţii, un decret regal cu putere de lege, în condiţiunile art. 98, va fixa condiţiunile cerute, pentru a fi alegător şi ales, în Cameră şi Senat, circumscripţiunile electorale, numărul Deputaţilor şi Senatorilor, normele după care urmează a se face alegerea.

Acest decret are un caracter Constituţional şi nu se poate modifica decât cu majoritate de două treimi.

ART. 100. Prezenta Constituţie, după ce va fi edictată de Rege, va fi supusă Naţiunii Române, spre „bună ştiinţă şi învoire".

Un decret Regal va fixa procedura după care se va urma în acest scop.

După terminarea acestei operaţiuni şi a aducerii rezultatului ei la cunoştinţa Regelui, de către Preşedintele Consiliului de Miniştri, Constituţia de faţă va fi promulgată şi intră în vigoare.

Dată în Bucureşti la 20 Febr. 1938.

CAROL

Preşedintele Consiliului de Miniştri
Miron
Patriarhul României.
General Arthur Văitoianu
Dr. Al. Vaida-Voevod
G. G. Mironescu
N. Iorga
Dr. C. Angelescu
Gh. Tătărescu
C. Argetoianu
Dr. Voicu Niţescu
Gh. Ionescu-Siseşti
Dr. I. Costinescu
Victor Iamandi
Mircea Cancicov
Armand Călinescu
General de Divizie, I. Antonescu
Constantin Angelescu
General adj., Paul Teodorescu
N. Petrescu-Comnen.

Nr. 900.

Rezultatul plebiscitului. La plebiscitul de Joi au participat 4.228.808 votanţi, adecă 92·51% din totalul alegătorilor înscrişi. La alegerile parlamentare de până acum nu participau decât 65—70% din alegători.

Pentru Constituţie au votat 4.283.395, adecă 99·87% iar contra abia 5.413, adecă 0·13% din votanţi.

Precum se vede un rezultat cum nu se putea mai favorabil.

Ce este bolşevismul? — Cancelarul *Hitler*, al Germaniei, în marele său discurs, din şedinţa dela 20 l. c. a Reichstagului, a declarat, în aplauzele adunării, următoarele:

Mai mult ca oricând socotim că bolşevismul este întruparea spiritului de nimicire a omenirii. Dacă această doctrină s'ar îngrădi pe teritoriul sovietic nu am avea prea multe de spus. Dar, din nefericire, bolşevismul iudeo-internaţional, întemeindu-se pe centrala sa sovietică, caută să mineze celelalte popoare, să turbure ordinea socială şi să înlocuiască civilizaţia prin haos. Suntem duşmanii ireductibili ai acestor uneltiri.

Orce bolşevizare a unei ţări europene înseamnă deplasarea echilibrului, deoarece aceste ţinuturi bolşevizate încetează de a mai fi state independente cu o viaţă naţională proprie, devenind secţiuni ale centralei revoluţionare dela Moscova. De aceea privim cu desgust orice răspândire a bolşevismului, ori şi unde s'ar întâmpla ea, şi atunci când ne ameninţă pe noi o considerăm acţiunea unui duşman.

Parohia ortodoxă română, Batiz

Nr. 32/1938 (6) 3—3

Publicare de licitaţie

Pentru darea în întreprindere a zidirii sfintei biserici ortodoxe române din Batiz, protopopiatul Hunedoara, se publică licitaţie cu oferte închise şi sigilate pe ziua de 20 Martie 1938 ora 3 p. m.

Licitaţia se va ţinea la epitropia parohială din Batiz planul, devizul de spese şi condiţiile generale se pot vedea la epitropia parohială din Batiz.

Concurenţii vor înainta deodată cu ofertele închise şi vadiul de 5% dela suma oferită, în numerar sau efecte de stat.

Nu vor fi admişi la licitaţie decât antreprenori diplomaţi.

Concurenţii nu pot pretinde spese pentru participare la licitaţie.

Consiliul parohial îşi rezervă dreptul a da lucrările acelui antreprenor, în care va avea mai mare încredere.

Actele licitaţiei se vor aproba de P. V. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu.

Din şedinţa consiliului parohial ţinută la 29 Ianuarie 1938.

Consiliul parohial ortodox român Batiz

„ALBINA", institut de credit şi de economii, Sibiu

Exh. Nr. 5131/1938.

CONVOCARE

Domnii acţionari ai institutului de credit şi de economii „ALBINA", Sibiu, sunt învitaţi în virtutea art. 19 şi 25 din Statute, pentru ziua de *26 Martie 1938, ora 10 a. m.*, la

a LXV-a adunare generală ordinară,

care se va ţinea în localul de şedinţe al institutului „ALBINA" din Sibiu, strada Visarion Roman 1.

Adunarea generală ordinară va fi legal constituită, dacă conform art. 25 al statutelor vor fi prezenţi cel puţin 20 acţionari, cari să reprezinte a 10-a parte din capital.

ORDINEA DE ZI:

1. *Deschiderea şi constituirea adunării generale;*
2. *Darea de seamă a Consiliului de administraţie, Bilanţul şi Contul Profit şi Pierdere pe anul 1937 şi raportul Consiliului de censori;*
3. *Descărcarea Consiliului de administraţie şi a Consiliului de censori;*
4. *Distribuirea beneficiului net;*
5. *Stabilirea remuneraţiei pentru membrii consiliului de censori;*
6. *Fixarea preţului marcelor de perzenţă pentru anul curent;*
7. *Alegerea a doi membri în consiliul de administraţie cu mandat pe 6 ani.*
8. *Alegerea a cinci membri în Consiliul de censori cu mandat pe 3 ani.*

Domnii acţionari, cari voiesc să participe la adunarea generală în persoană sau prin plenipotenţiat, în conformitate cu art. 22, 23 şi 25 din statutele societăţii, trebue să depună acţiunile şi plenipotenţele cel mult până *Luni, în 21 Martie* a. c., la 12 ore, *la casa Centralei în Sibiu.*

Depunerea acţiunilor resp. a plenipotenţelor în scopul indicat se poate face şi la filialele institutului din Braşov, Bucureşti, Cluj, Diciosânmărtin, Lugoj, Mediaş, Târgu-Mureş şi Timişoara, precum şi la băncile „Ardeleana" din Orăştie, „Furnica" din Făgăraş, „Patria" din Blaj şi Banca Românească din Bucureşti, tot până la termenul de 21 Martie a. c.

Procurile trebue să fie timbrate.

Sibiu, 19 Februarie 1938.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE.

Bilanţ încheiat la 31 Decemvrie 1937

ACTIV

			Lei
Cassa:			
a) Numerar efectiv		24.416.229·—	
b) Disponibil la B. N. R. şi C. E. C.		56.098.533·—	
c) Cupoane scăzute		9 199.074·—	89.713.836·—
Disponibil la bănci:			
a) In ţară		4.825.819·—	
b) In străinătate		1.438.959·—	6.264.778·—
Portofoliul de Titluri:			
I. Titluri româneşti:			
1. Cu venit fix.			
	In port. v. r. / *In gaj.* v. r.		
a) Efecte publ. v. n 41 134.625, 16.539.968, 3.511 945	20.051.913·—		
b) Scris. şi oblg. v. n 3.175.250, 1.644.163, —·—	1.644.163·—	21.696.076·—	
2. Cu venit variabil.			
c) Acţiuni cotate la bursă val. nom. 17.765.550, 15 663 346, —·—	15.663.346·—		
d) Acţiuni necotate la bursă val. n. 27.608.750, 15.153.053, —·—	15.153.053·—	30.816.399·—	
II. Titluri streine		2.007·—	52.514.482·—
Plasamentul fondului de rez. Efecte publice garant. de Stat val. n. 2.491.950, 1.171.216			1.171.216·—
Portofoliul de scont.			
I. Plătibil în ţară.	*In port.* / *Reescontat*		
a) Cambii fără gar. 54.298.652, 14.040 000,	54.298.652·—		
b) Cam. gar. cu ip. 129.837.634, 5.391.350,	129 837.634·—		
c) Cambii gar. cu titl. mărfuri . . 22.547.450, 2.780.000,	22.547.450·—	206.683.736·—	
II. Plătibil în străinătate.		—·—	206.683.736·—
din cari în suferinţă Lei 8.728.015·—			
Debitori.	Cambii de circ. primite din care în: *Portof.* / *Reescont.*		
I. Din ţară.			
a) Debitori fără garanţii	17.995.550, —·— 17.995.550,		
b) Deb. gar. cu ef. com.	21.156.197, —·— 21.156.197,		
c) Deb. gar. cu titluri	8.289.241, 3.290.000, 8 289.241,		
d) Deb. gar. cu mărfuri	3 055.987, —·— 3.055.987,		
e) Deb. gar. cu ipoteci	106.332.505, —·— 106.332.505,		
f) Deb. gar. cu gar. div.	13.707.034, —·— 13.707.034,	170.536.514·—	
II. Din străinătate.	354.713,	354.713·—	170.891·227·—
Creanţe în conv. conform legii 7/IV 1937 (cota redusă)			
a) în portofoliu		127.731.298·—	
b) reescontat la B. N. R.		126.887.164.—	254.618.462·—
Pierderi din conversiune conf. legii din 7 Aprilie 1934			75·212.—
Participaţiuni:			
I. In ţară:			
a) La intreprinderi industriale şi comerciale		—·—	
b) La alte intreprinderi		5.800.000·—	5.800.000·—
II. In străinătate:			—·—
Imprumuturi pe termen lung			16.580.356·—
Imobile:			
a) Pentru uzul propriu şi inmag. de mărfuri		9.629.981·—	
b) Pentru locuinţe funcţionari		14.806.968·—	
c) Alte imobile		63.578.717·—	88.015.666·—
Mobilier			—·—
Conturi diverse:		543.111·—	
Efectele fondurilor de pensiuni „A" şi „B"		23.212.340·—	
Efectele fondului „Partenie Cosma"		293.000·—	24.048.451·—
Conturi tranzitorii			—·—
			916.377.422·—

PASIV

				Lei
Capital social				100.000.000·—
Fonduri de rezervă:				
a) Rezervă legală			14.786.360·—	
b) Alte fonduri			2.489 800·—	17.276.160·—
Fonduri de amortisment:				
a) Pentru creanţe dubioase			24.249.751·—	
b) Pentru imobile			3.000.000·—	27.249.751·—
Diferenţe de curs nerealizate la portofoliul de titluri				7.585 056·—
Fond. de pensii şi ajutor al fucţionarilor				24.617.450·—
Depuneri spre fructificare:				
I. Din ţară:	La vedere	Pe termen	Total	
1. La purt. sau nom. dar plăt. la purt.				
a) Cu livr. de econ. la purtător	23.598.376,	4.896.405,	28.494.781,	
b) Cu livr. de econ. nomin. dar plăt. la purtător	1.357.134,	180.867,	1.538.001,	30.032.782·—
2. Nominative				
a) Pe livr. ec. nom.	165.097.093,	18.395.136,		183.492.229·—
3. Depuneri vechi reduse prin aranj.		256.235.096,		256 235.096·—
II. Din străinătate				—·— 469 760.107·—
Creditori:				
I. Din ţară:				
a) Ceditori reduşi:				
Sold neexigibil		2.373.102,	2.373.102,	
Rate întârziate		168 784,	168.784,	2.541 886·—
b) Cred. nereduşi	77.182.072,	5.043.869,		82.225 941·—
II. Din străinătate:	181.670,	953,		182.623·— 84.950 450·—
Angajamente de reescont:	Ef. Scont.	Provenite din Camb. de circ.		
I. *In ţară:*				
1. Curente				
a) La B. N. R.	18.228.850,	4.190.000,	22.418.850,	
b) Gir la B. N. R.			3.082.500	25.501.350·—
2. In conversiune (cota redusă)				
a) La B. N. R				126.887.164·—
II. *În străinătate*				—·— 152.388.514·—
Cecuri şi ordine de plată emise:				
I. Simple:				
a) cu plata in ţară				6.754.638·—
b) cu plata în străinătate				—·— 6.754.638·—
Obligaţiuni proprii în circulaţiune				17.000·—
Dividende neridicate				429.251·—
Conturi diverse				10.345.912·—
Conturi tranzitorii				3.461.224·—
Beneficiul net:				
a) Reportat din anul precedent				926.169·—
b) Din anul curent			23.615.740·—	
Minus dotaţiilc fondurilor de amortisment:				
1. Pentru creanţe dubioase			10 000.900·—	
2. Pentru imobile			3.000.000·— 13.000.000·— 10.615.740	11.541.909·—
				916.377.422·—

Conturi de ordine

DEBIT

		Lei
Cauţiuni statutare		3.075.000·—
Debitori pentru avaluri şi scrisori de garanţie date de bancă:		
a) In ţară		22.264.319·—
Efecte comerciale în gaj:		
a) In portofoliu		1.027.093·—
Cambii de circulaţiune:		
a) In portofoliu	167.357.717·—	
b) Reescontate	4.190.000·—	171.547.717·—
Efecte spre incasare:		
a) In portofoliu	3.780.810.—	
b) La corespondenţi	2.317.393.—	6.098.203.—
Ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj şi garanţii diverse:		
a) In portofoliu		683.538.612.—
Titluri în gaj:		
a) In portofoliu		27.481.812·—
Depozite de titluri şi alte valori în păstrare		149.268.379·—
Debitori de titluri împrumutate		8.900.000·—
Debitori pentru acreditive şi diverse		445.000·—
		1.073.646·135·—

CREDIT

	Lei
Deponenţi de cauţiuni statutare	3.075.000·—
Creditori pentru avaluri şi garanţii date de bancă:	
a) In ţară	22.264.319·—
Deponenţi de efecte comerciale în gaj	1.027.093·—
Deponenţi de cambii de circulaţiune	171.547.717·—
Remitenţi de efecte spre incasare	6.098.203·—
Deponenţi de ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj şi gar. div.	683.538.612·—
Deponenţi de titluri în gaj	27.481.812·—
Deponenţi de titluri şi alte val. în păstrare:	
a) Din ţară	149.268.379·—
Creditori pentru titluri împrumutate	8.900.000·—
Creditori pentru acreditive şi diverse	445.000·—
	1.073.646.135·—

Contul Profit şi Pierdere

DEBIT

		Lei
Cheltueli de administraţie:		
a) Salarii şi indemnizaţii	17.132.206·—	
b) Diverse	6.730.356·—	23.862.562·—
Impozite şi taxe		1.261.388·—
Dobânzi plătite:		
a) La depuneri	12.416.124·—	
b) „ reescont	899.870·—	
c) „ alţi creditori	3.942.672·—	17.258.666·—
Amortismente:		
a) La creanţe dubioase	10.000.000·—	
b) La imobile	3.000.000·—	13.000.000·—
Beneficiul net:		
a) Reportat din anul precedent	926.169·—	
b) Beneficiul anului curent	10.615.740·—	11.541.909·—
		66.924.525·—

CREDIT

		Lei
Report din beneficiile anului precedent		926.169·—
Dobânzi incasate:		
a) Dela portofoliul de scont	22.714.930·—	
b) „ debitori	25.474.364·—	48.189.294·—
Comisioane încasate		8.128.577·—
Venitul portofoliului de titluri:		
a) Din cupoane exigibile		6.173.733·—
Venitul imobilelor		3.194 403·—
Beneficii diverse		312.349·—
		66.924.525·—

Sibiu, la 31 Decemvrie 1937.

Dr. I. Beu,
Preşedintele Consiliului de Administraţie.

I. Vătăşianu,
Directorul General.

Şeful contabilităţii, **N. Petruţiu,**
Expert contabil.

Verificate şi găsite în conformitate cu codul de comerţ şi legea pentru organizarea şi reglementarea comerţului de bancă.

Sibiu, la 23 Februarie 1938.

CONSILIUL DE CENSORI:

(1) 1—1

Constantin Popp, Preşedinte. **Dr. Nicolae Schiau** **Emilian Cioran** **Dr. Gheorghe Proca** **Matei Jiga,** Expert-contabil.

Reproducerea nu se onorează.

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloae

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezan